

POSTANOWIENIE

Dnia 14 marca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

ze skargi pozwanego M. C.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego z dnia 19 stycznia 2007 r., sygn. akt I ACa (...)

w sprawie z powództwa małoletniego D. Ś. reprezentowanego przez matkę I. Ś.

przeciwko R. Ł., M. C. i A. S.

o zapłatę i rentę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 marca 2008 r.,

zażalenia pozwanego M. C.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 28 czerwca 2007 r., sygn. akt I ACa (...),

uchyla zaskarżone postanowienie i przekazuje skargę - według właściwości - do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w G.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił skargę pozwanego M. C. o wznowienie postępowania w sprawie o sygn. akt I ACa (...). W uzasadnieniu wskazał, że skarga o wznowienie postępowania może być oparta jedynie na podstawach określonych w art. 401, art. 401¹ i art. 403 k.p.c. a podniesione w skardze zarzuty nie mogą być zakwalifikowane jak wskazanie którejkolwiek z nich.

W zażaleniu pełnomocnik skarżącego precyzując, że skarga została oparta na podstawie pozbawienia pozwanego możliwości obrony swych praw w procesie, wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Pozwany M. C. wniósł skargę o wznowienie postępowania od wyroku Sądu Okręgowego w G., z dnia 13 kwietnia 2006 r. a zarzuty skargi dotyczą postępowania przed Sądem pierwszej instancji. Do wznowienia postępowania z przyczyn nieważności właściwy jest sąd, który wydał zaskarżone orzeczenie (art. 405 k.p.c.). Gdy zaskarżono na tej podstawie orzeczenie jednego sądu tylko ten sąd jest właściwy do rozpoznania skargi. Tego typu niewłaściwość sąd bierze pod rozwagę z urzędu w każdym stanie sprawy (art. 202 k.p.c.). Do rozpoznania skargi właściwy jest więc Sąd Okręgowy w G.

W sporze pomiędzy pozwanymi zachodziło współuczestnictwo materialne zwykłe, a pozwany M. C. nie wniósł apelacji. Przy tego rodzaju współuczestnictwie nie ma zastosowania unormowanie wynikające z art. 73 § 2 k.p.c. Sąd drugiej instancji – zgodnie z treścią art. 378 § 2 k.p.c. - może z urzędu rozpoznać sprawę także w stosunku do pozwanego, który nie wniósł apelacji wtedy, gdyby na jego rzecz miało zapaść korzystne rozstrzygnięcie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 1972 r. II CR 6006/71, OSNCP 1972, nr 7-8, poz. 142) i jeżeli wzięłby udział w rozprawie apelacyjnej.

Z tych względów zażalenie uległo uwzględnieniu (art. 394 § 2 i 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁵ § 1 k.p.c.).